

Nồi cháo Yêu

Tháng 7 năm 2009. Trại Hạp Bạn Thăng Tiến 9 được tổ chức ở miền Bắc Cali. Có khoảng 40 đến 50 Liên Đoàn Hướng Đạo tham dự trại. Liên Đoàn Trường Sơn cắm trại gần Liên Đoàn (LĐ) Hoa Lư, LĐ Thăng Long và các LĐ từ Úc và Virginia về. Gần đến ngày về, tình thân càng thêm đậm đà, khẩn khít “cục muối chia làm hai”. Trường Sơn kết nghĩa với Úc vì thấy đoàn bạn từ xa đến thiếu thốn đủ thứ “sáng mì gói, tôi gói mì” mà vẫn cứ vui vẻ. Và nồi cháo Yêu đến !

Nồi cháo khuya nay phải nấu thật nhiều, đầy tràn, đủ cho hai đoàn, mình Trường Sơn và đoàn bạn từ bên Úc ăn thiệt ngon và no nê! Chị Cindy vui vẻ tuyên bố hết sức “hùng hồn”. Có tiếng một phụ huynh hơi hốt hoảng: “Nhưng kệt quá, mình không có bếp to. Cái bếp nhỏ này đủ để kho cá, nấu trà hay nước sôi làm mì gói thôi! Mình cần mượn bếp, Thanh có quen ai có thể mượn được không?”

Tôi nhanh nhẹn trả lời: “Chà, hơi khó và cũng ngại quá, nhưng sẽ cố gắng hết sức!”

Tôi thầm suy nghĩ “mượn ai bây giờ? Lỡ không cho mượn còn bị mắng, mắc cỡ chết! Nhưng...đành liều “mạng cùi” vậy!” Tôi rảo bước đến Liên Đoàn Quang Trung - Ngọc Hồi tìm trưởng Mindy. Dù sao, nữ và nữ có lẽ dễ hỏi mượn bếp hơn! Quả như tôi tiên đoán, kết quả thật khả quan: cho mượn cả bếp mới và 6 bình gas “nhỏ” để thương mới tình chưa bóc giấy luôn. Tiếc quá, cái bếp cũng

nhỏ cùng loại mà chúng tôi đang có: bếp ăn lẩu!

Dù sao cũng ấm lòng, không “ê mặt” và thêm can đảm tiếp tục “dấn thân” đi hỏi mượn nữa.

Nhưng ở hiền gặp lành, rồi cũng tìm ra bếp. Nồi cháo được nấu xong thơm phức thật ngon và thật khéo: ngọt ngào và béo ngậy của hương vị hột vịt bắc thảo đậm đà. Trường Sơn có nhiều đầu bếp thượng thặng và đây óc sáng tạo: lấy cột cờ của Thiếu Nam và Thiếu Nữ để quây cháo cho khỏi khô. Các chị vui vẻ nói đùa: “Cháo cột cờ, không thể chê được, ngon nhất trên đời! ...Cháo cột cờ đây, cháo cột cờ đây, mại dzô, mại dzô!”

Sau khi đi xem văn nghệ lửa trại về, bụng bắt đầu lên tiếng ca “đói, đói rồi!, ai cũng rảo bước về phía bếp. “Thơm quá! Cháo gì mà thơm quá vậy?”

Cháo cột cờ lúc chiều bây giờ bỗng chốc được hóa phép thành nồi cháo không đáy. Các chị cứ múc cháo không ngừng. Các anh nhanh tay bỏ hành, ngò,

tiêu vào những bát cháo nóng hơi tỏa hương thơm ngào ngạt. “Mời khách trước, khách ăn trước nhé!” Chào mừng các anh chị em của các Liên Đoàn thật xa từ Úc Châu, rồi đến Texas, Virginia, Bắc Cali,... tất cả cũng gần 40, 50 người chưa kể thêm 60 người của Liên Đoàn nhà Trường Sơn. Tiếng cười nói rộn rã như pháo Tết.

“Ngon quá!”

“Đợt hai được không các bác?”

“Được chứ, vẫn còn nhiều lắm mà!”

“Thêm hành phi không?”

Tương ớt đây, chanh đây...”

Ôi, một cảnh huyền ảo chia sẻ với nhau từng muỗng cháo để yêu quá! Bầu trời trên cao mênh mông với ngàn sao sáng lung linh; dưới đây cũng lấp lánh ngời sáng những ánh mắt ươn ướt trao nhau biết bao là chân tình yêu thương của tình người, tình hướng đạo. Ôi, những bát cháo yêu được múc từ nồi cháo yêu và được nấu bằng tình yêu thương không biên giới. Nhưng Yêu vẫn cứ

Yêu! Ôi, nồi cháo Yêu của Liên Đoàn Trường Sơn ở trại Thăng Tiến 9 có hiểu cho lòng tôi: muốn khóc!

07/2009

Trần Kim Thanh

